

Teresa Korta

RZEKA

Rzeko mojego dzieciństwa

Szaro-niebieska wodo

Płyniesz.

W przedwiecznym chłodzie

Odbijasz

Promienie słońca

I Stare Miasto

Wspinające się mozolnie

Na wysoki brzeg

Pieścisz je w swojej głębi, Rzeko.

Dla mnie taka zostaniesz

Rzeko nieujarzmiona,

Do ciebie, Rzeko, powrócę,

W twoje się wody rzucę

I usnę, falą otulona.